

Det er altsaa ikke af Glæde eller med Begejstring, vi er gaaet med til disse Lovforslag, men fordi vi har bøjet os for Nødvendigheden, som den højtærede Minister jo ogsaa sagde, at man nu havde gjort. Der er blot det beklagelige, at Ministeren ikke bøjede sig for Nødvendigheden i Tide; havde han gjort det, var vort Materiel formodentlig ikke kommet i den Uorden og var ikke blevet saa opslidt, som det nu er, og der havde ikke været saa stor Underbalance, navnlig paa Jernbanedriften, som der er for Tiden.

Den højtærede Minister udtalte sig dernæst om det Spørgsmaal, jeg havde fremdraget, den nævnte Konto under Postvæsenet, og mente, det var vanskeligt at skaffe Klarhed her. Jeg tror, at det med lidt god Villie kan lade sig gøre, men der kræves selvfølgelig, at Ministeren søger at skaffe det oplyst med paalidelige Tal fra Regnskaberne. Det kan ikke være saa vanskeligt at sammenligne, hvor meget dyrere Bildriften bliver i Forhold til, hvad Hestekøretøjerne vilde have kostet. Det er jo bl. a. ikke længere siden, vi havde den paagældende Entreprenør, end i forrige Regnskabsaar. Der ser man, hvad vedkommende Entreprenør har faaet, og den Stigning; der eventuelt i Aar er kommet paa Befordringskøretøjer, kan meget let konstateres. Der var altsaa foretaget indgaaende Undersøgelser, inden man besluttede sig til at anskaffe Biler; men har Resultatet, som disse Undersøgelser førte til, vist sig at kunne holde Stik ved de fremkomne regnskabsmæssige Tal? Ministeren mente, det var det eneste rationelle at gaa over til Bilkørsel. Jeg ved ikke, hvad rationelt der ligger deri. Hvis det ikke af Tallene bevises, at Bildrift er billigere, kan jeg ikke se, at der er noget rationelt i at gaa over til denne Drift. Ministeren kan gerne kalde det rationelt, men det er i alt Fald ikke finansielt forsvarligt.

Ministeren oplyste, hvad jeg nok formodede, at hele Udgiften til denne Postkørsel ikke var indeholdt i det Tal, jeg nævnte. Nej, man skal søge andre Steder i Budgettet for at faa fat i hele Udgiften, Lønningskontoen var ikke taget med; men naar man skal drage en Sammenligning imellem, hvad Postkørselen koster med Hestekøretøjer, og hvad den koster med Biler, gaar det ikke an at holde dette meget store Spørgsmaal ude. Tidligere afholdt nemlig, som bekendt, Entreprenøren Udgiften til Postkuskene, han fik et lille Tilskud dertil, men ellers skulde han

afholde Udgiften til Kuskene. Hvor meget andrager imidlertid Lønningerne nu til Bilkørsel? Og er Forholdet ikke det, at der anvendes meget mere Personale til at distribuere den samme Post ved Hjælp af Biler, end der før blev anvendt ved Hestekøretøjer? Jeg tror, at dette Forhold trænger til en indgaaende og nøjagtig Undersøgelse, thi det er helt urigtigt, at vi skal kaste flere Penge ud paa en eller anden Statsvirksomhed, end denne med Nødvendighed kræver for at kunne opfylde den Mission, den har i Befolkningen.

Harald Jensen: Den ærede Ordfører for Venstre (Dalsgaard) undrede sig over, at en Landstingsmand kunde udtale sig saaledes, som jeg har udtalt mig angaaende Finanslovsforslagets sene Fremkomst. Det har man for sin Villighed. Min Hensigt var egentlig kun at sige et trøstende Ord i Anledning af disse Klager. Havde det været en hvilken som helst anden Sag — der kommer for Resten saa mange Lovforslag her over, som vi maa tage Beslutning om i Løbet af ganske kort Tid —, skulde jeg ikke have udtalt mig saaledes, som jeg gjorde før, men netop Finanslovsforslaget indtager en Særstilling. Som ogsaa den ærede Ordfører omtalte, er det Folketingets Forret at behandle Finanslovsforslaget først og som Følge deraf ogsaa at give det den indgaaende Detailbehandling, som det skal have; det tilkommer slet ikke Landstinget. Jeg slutter mig ganske til den ærede Ordfører, naar han siger, at Landstingets Opgave væsentligst er at se efter, at der ikke paa Finansloven findes noget, som ikke bør være der i Henhold til anden Lovgivning, eller f. Eks. store nye Foretagender, som kunde trænge til en mere indgaaende Behandling gennem et særskilt Lovforslag. Til denne Opgave behøves der ikke saa forfærdelig megen Tid.

Som jeg udtalte før, er det et halvt Aar siden, at vi nedsatte et Finansudvalg her i Tinget, og hvis der skulde være nogen Mening med det, skulde dette Finansudvalg have den Opgave at følge med Behandlingen af Finanslovsforslaget i det andet Ting saa godt som muligt. Udvalget har jo ogsaa Materiale dertil: jeg nævnte udtrykkelig, at det har Finanslovsforslaget og Ændringerne ved anden Behandling, de kommer i god Tid her op, og dem kunde man tage under Overvejelse i Udvalget. Man har imidlertid ikke gjort det; i den Tid, jeg har haft Sæde i Finansudvalget her i Tinget, har man i det hele